

grundlag, som EU i virkeligheden skulle hvile på, at sanktionerne er blevet indført, uanset at det ikke er en EU-beslutning, der har ført til sanktionerne, og netop derfor er Kristeligt Folkeparti dybt forundret over specielt partiet Venstres holdning.

Vi, der mener, at sanktionerne skal ophæves nu, får bare at vide, at vi står og galer, at det er statsministeren, der har bragt Danmark i den situation, vi er i, og at det også er statsministeren, der vil bringe os ud af den igen. Jeg synes ikke ligefrem, det er kendetegnende for Venstre, at når statsministeren og regeringen bringer Danmark i situationer, som Venstre ikke kan lide, står Venstre bare og venter på, at statsministeren selv bringer Danmark ud af situationen igen. Så plejer Venstre meget gerne at tale imod og også stemme efter sin overbevisning, og derfor mener jeg, at Venstres holdning er totalt uforståelig i denne sag.

Det var 14 stats- og regeringschefer, der klatrede op i sanktionstræet, som efterhånden er blevet berømt, men jeg synes, at vi efter denne debat må konstatere, at nu er det ikke bare 14 stats- og regeringschefer, der sidder oppe i sanktionstræet. Nu er hele Venstres folketingsgruppe også klatret op i træet, og så kan man da håbe, det snart braser sammen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører i anden omgang.

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Jeg tager kun ordet, fordi jeg er dybt overrasket over, at udenrigsministeren ikke tager ordet.

Jeg ved godt, at udenrigsministeren normalt ikke tager ordet, når vi har et beslutningsforslag til anden og sidste behandling. Men regeringen er altså både i går og i dag talrige gange blevet opfordret her fra Folketingets talerstol til at tage ordet og redegøre for denne sag, så både den undrende befolkning og vi undrende folketingsmedlemmer kan få at vide, hvad der sker.

Der er flere af de ordførere, der ikke vil støtte forslaget, som direkte har henvist til bevægelse i sagen og direkte har lagt deres afvisning af forslaget i hænderne på regeringen med henvisning til, at der jo sker nogle forskellige ting. Men så må det da også være muligt for Folketinget, når vi skal træffe beslutning i en sådan sag, at få at vide, hvad det er for en bevægelse. Hvad sker der, hvilke initiativer bliver der taget, hvilke kontakter er der, hvad gør man for

at få de sanktioner ophævet, hvilke lande vil ikke være med til at ophæve dem på nuværende tidspunkt, hvilke lande har ændret holdning og vil nu godt være med, osv. osv.?

Jeg må virkelig sige til udenrigsministeren, at så mange opfordringer om at komme på talerstolen bør ikke siddes overhørigt. Tag dog ordet og forklar som et mandfolk, hvor sagen står, så vi kan komme videre.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Arne Melchior som ordfører.

Arne Melchior (CD):

Jeg synes, hr. Per Stig Møller er ude på et uholdbart grundlag, når han siger, at man ikke bojkottede østrigerne, da hr. Waldheim var præsident. Hr. Waldheim var demokratisk valgt præsident i Østrig, og ved at afvise folkets valg af præsident bojkottede man selvfølgelig østrigerne helt på samme måde, som man gør nu.

Så vil jeg gerne sige, at jeg forstår selvfølgelig hr. Frank Dahlgård og til en vis grad også hr. Sjursen, når de støtter det foreliggende forslag, for de er jo ude på, at Danmark skal gå enegang i mange sager. Men vi er altså mange andre, som mener, at enegang skal man kun gå, når det er absolut nødvendigt for varetagelsen af vitale danske interesser, men at disse interesser i øvrigt varetages bedst i fællesskab i de alliancer og de sammenslutninger, som vi frivilligt har tilsluttet os, som vi har gavn af at være med i, og som det er en fordel for os at holde sammen om.

Ingen skal lægge i mine ord, at det er en EU-sag, for vi ved alle sammen, at det er det ikke. Det er en fælles aktion med 13 andre lande, som vi ønsker at gennemføre denne sags afslutning med, og det er afgjort den bedste danske satsning og i den bedste danske interesse.

Ligesom i går undrer Dansk Folkeparti sig over, at statsministeren og udenrigsministeren ikke tager ordet i denne sag. Jeg synes, en udenrigsminister også skal være et stykke af en diplomat, og en diplomat skal en gang imellem kunne tie stille. Det er også en del af opgaven og en del af kunsten.

Desuden er der ikke nogen, der kan være i tvivl, for statsministeren har gentagne gange udtalt sig offentligt om denne sag i de sidste par uger over for langt flere gange hundre-tusinde mennesker, end der lytter til debatten i dag – al ære i øvrigt til DK4, fordi de så trofast transmitterer herindefra. Der er ingen i dette